तताऽवहारं चकुसे द्रेष्णदुर्व्वाधनादयः। तान् विदित्वा पुनस्तस्तानयुद्धमनमः परान्। स्वान्यनीकानि बीभत्युः मनकैरवहारयत्। ततोऽभितुष्टवुः पार्थं प्रहृष्टाः पाष्डुस्चयाः। पाचालाय मनाज्ञाभिवाग्भिः सर्व्यमिवषयः। स्वं स्विमिविरं प्रायाज्ञित्वा मनून् धनच्चयः। पृष्ठतस्तस्य सैन्यानां मुदितो व सकेमवः।

400

सुमारगलकं सुवर्ण रूपैर्व प्रवासकाटिकेश मुखाः। चित्रे रथे पाण्डुसतो बभावे नचत्रचित्रे वियतीव चन्दः। इति श्रीमहाभारते द्रेशणपर्वण द्रीणाभिषेकपर्वणि श्रर्जुनजये वोडुग्राऽध्यायः॥ समाप्तश्च द्रेशणाभिषेकपर्व॥ ९६॥

॥ अय संग्रप्तकवधपर्व ॥

॥ रञ्जय उवाच ॥ ते सेने शिविरं गला न्यविश्रेतां विश्वास्पते । यथाभागं यथान्यायं यथागुलाञ्च सर्व्यः। क्लाऽवहारं मैन्यानां द्रेाणः परमदुर्भनाः । दुर्व्याधनमभिप्रेच्य मन्नोडिमद्मनवीत्। उत्तमेतनाया पूर्वं न तिष्ठति धनञ्जये। श्रक्यो ग्रहीतुं सङ्गामे देवैरपि युधिष्ठिरः। दति तदः प्रपतता कतं पार्थेन मंयुगे। माविशक्की विचामद्यमजेयौ कष्णपाण्डवौ। अपनीते तु योगेन केनचिच्छेतवाइने। तत स्थति ते राजन वश्रमद्य युधिष्टिरः। किंचिदाह्रथतां मह्ये देशमन्यं प्रकर्षतु । तमजिला न कै।क्तेया निवर्क्तत कथञ्चन । रतिसन्नित्र ग्रुन्ये धर्मराजमहं नप। यहीव्यामि चमूं भित्ता धृष्टयुषस्य पश्यतः। श्रर्जुनेन विहीनसु यदि ने। सृजते रणं। मामुपायान्तमाने। यहीतं विद्धि पाण्डवं। एवन्तेऽहं महाराज धर्मापुलं युधिष्टिरं। समानेखामि सगणं वश्रमद्य न संग्रयः। यदि तिष्ठति सङ्गामे मुद्धर्त्तमपि पाण्डवः। तमानयामि सङ्गामादिजयात्तदिशियते। ॥ मञ्जय जवाच ॥ द्रोणस्य तदचः श्रुता विगर्त्ताधिपतिस्तथा । भ्रात्तिः सिंदता राजित्रदं वचनमञ्जीत्। वयं विनिष्ठता राजन् सदा गाण्डीवधन्वना । श्रनागःखपि चागस्त्रदसासु भरतर्षभ । ते वयं सरमाणास्तान् विनिकारान् पृथम्बिधान्। क्रोधाग्रिना दद्धमाना नग्रेमहि सदा निशि। म ने। दिष्याऽस्त्रमणत्रयचर्विषयमागतः। कर्तारः सावयं कर्मा यचिकीषाम इततं। भवतस् प्रियं चत्यादसावस् यशस्तरं। वयमेनं इनियामा निक्रम्यायोधनादिहः। अद्यास्त्वनर्ज्ञा स्विरिवगर्ताऽय वा पुनः। सत्यं ते प्रतिजानीमा नैतिकाया भवियति। एवं मत्यर्थश्वाका मत्यवका च भारत। मत्यवतश्च मत्येषुः मत्यकर्मा तथैवच। महिताः भातरः पञ्च रथानामयतेन च। न्यवर्त्तत महाराज कला प्रपथमाहवे। मालवस्तुण्डिकेर्य रथानामयुतैस्त्रिभिः। सुग्रमा च नरव्यात्रः विगर्तः प्रखलाधिपः। मावेलकैर्लियेय यहिता मद्रकैरिप। रथानामयुतेनैव साउगमत् आत्मात भिः सह। नानाजनपदेभ्यस रथानामयुतेन च। समृत्यितं विशिष्टाना अपथार्थमुपागमत्। ततो ज्वलनमानाय्य कला सर्वे पृथक् पृथक्। जग्रज्ञः कुश्चीराणि विवाणि कवचानिच।